

خیلی از داروخانه‌ها ترجیح داده‌اند داروهای تحت پوشش بیمه را کار نکنند و به عبارتی، خدمات را به افراد تحت پوشش بیمه کمتر بدهند. این یک تهدید جدی است که دولت باید آن را جدی‌تر بررسی کند. اختلالی که در چرخه نقدینگی صنعت داروسازی وجود دارد، موجب دیرکرد پرداخت بیمه‌ها شده و وابستگی به آن‌ها را افزایش داده است. اگر طرح تحول سلامت به منابع مالی پایدار متصل نشود این طرح منقطع خواهد شد و سازمان‌های بیمه‌گر نمی‌توانند به موقع تعهدات خود را اجرایی کنند و زمانی که این اتفاق رخ دهد، مراکز درمانی نیز نمی‌توانند مطالبات شرکت‌های دارویی طرف قرارداد خود را بپردازند. اگر قرار باشد داروخانه‌ها، داروخانه‌های

■ بدهی بیمه‌ها!!!

جناب آقای دکتر بابک از مشهود طی نامه‌ای در زمینه بدهی بیمه‌ها به داروخانه‌ها و مراکز درمانی چنین نوشته‌اند:

«... سلامت مردم با بی‌توجهی بیمه‌ها دچار تهدیدهای جدی شده است، داروخانه‌ها که اصلاً چیزی به نام هزینه مالی نداشتند حالا این روزها با سرفصلی به عنوان هزینه‌های مالی روبه‌رو هستند و سازمان امور مالیاتی نیز آن را در نظر نمی‌گیرد. همه این روند موجب زیان‌دهی داروخانه‌ها می‌شود. باید توجه کرد که این مسأله می‌تواند یکی از تهدیدهای جدی برای نظام سلامت باشد و به مرور زمان داروخانه‌ها تمایل به فروش داروهای تحت پوشش بیمه را از دست می‌دهند. البته، این اتفاق افتاده و

بیمارستانی و مراکز درمانی تعهدهای خود را به شرکت‌های دارویی طرف قرارداد پرداخت نکنند، چرخه صنعت داروسازی مختل خواهد شد و همان‌گونه که می‌بینید در حال حاضر بیش از ۴۰۰۰ میلیارد تومان مطالبات شرکت‌های توزیع‌کننده دارو از بیمارستان‌های دولتی است. طلب داروخانه‌ها از سازمان‌های بیمه‌گر - چه در بخش دولتی و چه در بخش غیردولتی - عدد بسیار بزرگی شده و آن هم بیش از ۴۰۰۰ میلیارد تومان است.

به قول دکتر کبریایی‌زاده، گردش مالی صنعت داروسازی به صورت کلی معادل ۱۵ هزار میلیارد تومان است و اگر قرار باشد ۵۰ درصد اعتباراتش در بیمارستان‌های دولتی و سازمان‌های بیمه‌گر رسوب پیدا کند، باید آن را صنعتی مختل از لحاظ فرآیندهای مالی دانست. در برهه‌ای از زمان مدت زمان بازگشت وصول مطالبات ۶۰ روزه بود و در حال حاضر، مدت زمان پرداخت بدهی شرکت‌های دارویی به ۳۶۰ روز افزایش یافته است و این رقم نشانه شش برابر شدن مدت زمان پرداخت مطالبات بوده و صنعت داروسازی به صنعتی بیمار تبدیل شده است و نباید روزی به شرایط این صنعت رسیدگی کرد که رو به صعود باشد.

به نظر اینجانب اگر بیمه‌ها برای پرداخت بدهی‌ها نیاز به منابع و اعتبارات بیشتری دارند، دولت باید این موضوع را با مجلس در میان گذارند، هم‌چنین

اگر قرار است طرح تحول در مسیر اجرا دچار تغییرهایی شود؛ این موضوع نیز باید به‌طور جد در دستور کار قرار گیرد. بنابراین، سلامت مردم را نمی‌توان با هر بهانه‌ای مورد بی‌توجهی قرار داد و با آن بازی کرد.

علی‌رغم این که صنعت داروسازی به‌عنوان یکی از صنایع استراتژیک کشور نقش مؤثری در استقلال و امنیت ملی دارد، متأسفانه در در ماه‌ها و سال‌های گذشته به جهت دیرکرد پرداخت بیمارستان‌های دولتی و بیمه‌ها به شرکت‌های پخش و داروخانه‌ها و هم‌چنین تحمیل هزینه‌های مالی با معضل نقدینگی مواجه شده است. تولیدکنندگان دارو به‌صورت فزاینده شاهد هستند که هزینه‌های تولید رو به افزایش است. دولت به راه‌های مختلف به صنعت هزینه تحمیل می‌کند. برای نمونه مالیات ارزش افزوده به ناحق به صنعت داروسازی تحمیل شده است در حالی که هیچ‌جای قیمت‌گذاری دیده نمی‌شود و صنعت داروسازی باید بابت نهادهایی که استفاده می‌کند، مالیات ارزش افزوده پرداخت کند بدون آن که در قیمت آن لحاظ شود. صنعتی که باید نیازهای خود را به صورت نقدی خرید کند و متأسفانه، پول خود را از شرکت‌های بیمه با ماه‌ها تأخیر دریافت کند، با چه استدلالی باید متحمل این همه هزینه شود؟...»